Safer-Rebîu'l Ahir 1448

Tevhid ÇOCUK

vahyin aydınlığında çocuk olmak

Ağustos-Eylül '26 | YIL: 6 | SAYI: 35 | FİYAT: 120₺

DAVAYA ADANMIŞ GENÇLİK

ÜZÜLEREK DUYURUYORUZ

YOUTUBE ÇOCUK KANALIMIZ SEBEPSİZ YERE KAPATILDI.

Hiçbir kural ihlali olmamasına rağmen kanalımız haksız ve sebepsiz bir şekilde YouTube tarafından kapatıldı.

Desteğinize ve dualarınıza her zamankinden daha çok ihtiyacımız var.

Siz değerli takipçilerimizin desteğiyle inşallah yeniden buluşacağız!

Tevhid ÇOCUK
5 vahyin aydınlığında çocuk olmak
Ağustos-Eylül 26 | YIL:6 | SAYI: 35 | FİYAT: 120₺

İmtiyaz Sahibi
Hamza ÖZTÜRK

Yazı İşleri Müdürü
Abdullah DEMİR

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com
0 (545) 762 15 15

Adres
Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212
Bağcılar/İSTANBUL

Yazışma Adresi
Hamza ÖZTÜRK
Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212
Bağcılar/İSTANBUL

Basım
SEBAT OFSET, 74481
Fevzi Çakmak Mah. Hacıbayram Cad. No. 57
Karatay/KONYA 0 332 342 01 54

İrtibat Büroları ve Satış Noktaları

Dergi içerisinde yer alan
yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuhu Sevgili Tevhid Çocuk Okurları,

Yeni sayımızda neler var neler!

Dünyada ve bizim diyarlarda neler olduğunu merak ediyorsan benim gibi,
öyleyse sen de Postacı Karga'dan al haberi!

Hihihihihi, çok mutluyum çünkü annem bir daha asla soğuk su içmeme ve buzzz gibi dondurmalar yememe kızamayacak!
Nedenini öğrenmek istiyorsan Bay ve Bayan Bademcik ile görüşmek için randevu alabilirsin :)

Birileri dağınık saç ve sınırsız hayal gücü mü dedi?
Albert Einstein buralarda demek ki!
Ama onda da eksik olan bir şeyler var, oldukça mühim ve gerekli!

Mmm, nefis bir tarif var Minik Eller Mutfakta'da, kokusu buraya kadar geldi hatta!

Meraklandıysan haydi durma, sayfaları çevirmeye başla!

Gelecek sayımızda görüşmek üzere, Allah'a (cc) emanet olunuz arkadaşlaaar!

editör

İÇİMDE NELER VAR?

4 Postacı Karga

6 Gerçek Süper Kahramanlar

Deyim 10

Etimoloji 12

16 Geri Dönüşüm

18 Hayvanlar Âlemi

22 Sağlık

AstroTevhid 24

26 Masalcı Bulut

Kalbime Şifa Ayetler 30

PsikoTevhid Çocuk 32

32 Gezegenimiz Dünya

36 Bilim Adamları

38 Minik Eller Mutfakta

Meraklı Sorular 41

42 Rabbimizi Tanıyoruz

44 Efsane Değil Sahabe

TeknoGüncel 46

POSTACI KARGA
HABER SERVİSİ

DÜNYADAN, MAHALLEMİZDEN EN GÜZEL HABERLER!

Gak Gak! Kulaklarınızı İyice Açın, Dünyanın En Güçlü Sesini Getirdim!

Kanatlarım bu kez haksızlıklara karşı göğsünü siper eden, kalbi sevgi dolu insanların yanına süzüldü. Dünyada öyle güzel insanlar var ki; karşısındakinin dinine, diline ya da ırkına hiç bakmadan, herkes için sadece adaleti ve hakkı savunuyorlar.

Gak! Ama gelin görün ki bazıları bu güzel insanların sesini kısmak istedi ve onlara haksız bir sansür uyguladı, yani konuşmalarını engellemeye çalıştı.

Peki ne oldu dersiniz? İyiliğin sesi kısıldı mı?

Asla! Aksine, o engellerden sonra dünyanın dört bir yanından yepyeni sesler yükseldi! Çocuklar, anneler, babalar el ele verdi; "Dijital kelepçeye hayır" diye daha gür haykırmaya başladı. Haklı olanların sesi şimdi eskisinden çok daha güçlü yankılanıyor. Unutmayın küçük dostlarım, karanlık ne kadar büyük olursa olsun, minicik bir iyilik ışığı bile onu yenmeye yeter! İyilik daima kazanır, gak!

Gak Gak! Sıkı Durun, Gökyüzünde Muhteşem Bir Sıra Gecesi Var!

Ben Postacı Karga, kanatlarım yoruldu ama size harika bir haber getirdim! 12 Ağustos 2026'da gökyüzünde tam bir görsel şölen yaşanacak. Güneş, Ay ve Dünya'mız koskocaman tek bir sıra oluşturacak!

Ay, Güneş'in önüne geçip onu tamamen kapatacak. Peki bu muhteşem manzarayı en net kim mi görecek? Tabii ki İspanya'daki arkadaşlarımız! Orada gökyüzü gündüz vakti birdenbire gece gibi kararacak ve yıldızlar göz kırpacak. Bu gizemli karanlık tam 2 dakika 18 saniye sürecek. Kısa ama unutulmaz bir ân!

Ülkemizde ise Güneş kocaman bir hilal gibi görünecek. Bu gök partisini kaçırmamak için özel korumalı gözlüklerinizi şimdiden hazırlayın. Ben şimdiden uçup en yüksek dala kuruluyorum, gak!

Gak Gak! Sıkı Durun, Mahallemize Renkli ve Kıtır Kıtır Bir Müjde Getirdim!

Kanatlarım bu kez İstanbul Bağcılar'ın Güneşli mahallesine doğru süzüldü ve burnuma mis gibi çilek, kavun kokuları geldi! Meğer burada harika bir şey olmuş: Ecir Manav kapılarını açmış!

Gak! Ben yüksek uçtuğum için nerede ne var iyi bilirim. Çevredeki diğer yerlere baktım, bir de buraya baktım; Ecir Manav hem cepleri hiç yormuyor hem de tezgâhları upuzun bir gökkuşağı gibi parlıyor! Üstelik meyveler ve sebzeler o kadar taze ki tarladan dalından kopup daha bu sabah gelmişler. Çıtır salatalıklar, sulu sulu şeftaliler "Bizi ye!" diye çocuklara göz kırpıyor.

Taze, hesaplı, güvenilir! Ecir Manav muhteşem!

Güneşli'deki tüm arkadaşlarım; annelerinin, babalarının elinden tutsun ve bu vitamin deposuna uğrasın. Sağlıklı beslenmek, taze taze kıtırdatmak gibisi yok! Ben de heybeme bir tane taze elma kaptım, uçuyorum, gak!

TAZE
Tarladan sofranıza en taze haliyle!

HESAPLI
Cebinizi düşünen fiyatlar!

GÜVENİLİR
Güvenle alışveriş yapabilirsiniz!

ADRES
Güneşli Mah. Bağcılar / İstanbul

Gak Gak! Bilim Dünyasından Çok Havalı Bir Haber Getirdim!

Kanatlarımı bu kez gökyüzüne değil, laboratuvardaki heyecan verici bir buluşa doğru çırptım! Bilim insanları, doğayı korumak için muhteşem bir iş başardı. Hazır mısınız?

"Gak! Etraftaki plastik çöpler canınızı sıkıyor değil mi? İşte bilim insanları, buna harika bir çözüm buldu! Güney Kore'deki amcalar ve teyzeler, jelibona benzeyen özel bir maddeden minik robotlar yaptı. Bu robotlar, çevre temizliği yapıp işleri bitince, doğaya hiç zarar vermeden tam 30 günde kendi kendine eriyip suya dönüşüyor! Arkalarında hiç çöp bırakmıyorlar. Yani gelecekte dünyamızı bu temizlikçi minik robotlar kurtarabilir. Bilim gerçekten çok havalı, gak!"

NASIL ÇALIŞIYOR?

1 Üretiliyor

Jelibona benzeyen özel maddeden üretiliyor.

2 Temizlik Yapıyor

Çevredeki plastik atıkları topluyor.

3 İşini Bitiriyor

Görevini tamamlayınca doğaya zarar vermeden kendini bırakıyor.

4 30 Günde Eriyor

30 gün içinde kendi kendine eriyip suya dönüşüyor!

TEMİZ BİR DÜNYA HEPİMİZİN ELİNDE!

GERÇEK SÜPER KAHRAMANLAR

Hakîm ibni Hizam

Okul tatiline çok az kalmıştı. Ders müfredatları bittiği için sınıf içi oyunlar ve tekrar testleriyle zaman geçiyorduk. Bazen de okulumuzun yanındaki mesire alanında piknik yapıp yarışmalar düzenliyorduk. Üçerli gruplar kuruyor, zorlu parkurlardan ekipçe geçmeye çalışıyorduk. Oldukça eğlenceliydi. Bir parkurun geçilmesi bir saatten fazla sürüyordu. Bu da oyunu zorlu ve heyecanlı kılıyordu. Biz parkuru aşmaya çalışırken oyuna katılmayanlar da tezahürat yapıyor, grupları destekliyorlardı. İzleyenler arasında alt sınıflardan iki küçük kız da vardı. Ellerinde poşetlerle arkamızdan geliyor, kimi zaman su kimi zaman da meyve veya kurabiye veriyorlardı bize.
Tam yorulduk derken bir güç geliyordu canımıza. Kimdi bu iki küçük kız ve neden bize yardım ediyorlardı, hiçbir fikrimiz yoktu. Ama destekleri o kadar işe yaradı ki… On iki ayrı takım yarıştık ve biz ikinci olduk.

Servisten inince merdivenleri ikişer üçer koşarak çıktım. Annem kapıdaydı.

"Bu ne hız oğlum! Uçarak mı çıktın merdivenleri?"

"Senin oğlun parkur ikincisi. Hızına kimse yetişemez."

"Parkur mu?"

"Evet, mesire alanındaydık yine. Zorlu bir parkur hazırlamıştı öğretmenlerimiz. "

"Demek ikinci oldunuz. "

"Aslında yorucu ve zordu. Ama iki küçük kız sessiz sedasız bize yardım etti ve kazandık."

"Nasıl bir yardım bu?"

"Ellerindeki çantalara su, meyve, kek ve kurabiyeler koymuşlardı. Her durakta hızla yanımıza geliyor ve soluklanırken elimize bunları tutuşturuyorlardı."

"Aaa, akla bak!"

"Evet, çok akıllıcaydı. Yedikçe enerji topluyor, yeniden devam ediyorduk."

"Maşallah. Kızlara teşekkür etmişsinizdir, değil mi?"

"Tabii, etmez miyiz!"

"Bu arada bu deden için harika bir malzeme. İstersen dedeni ara ve anlat. Akşama kesin bir kıssa için randevu verir."

"Nasıl bu kadar eminsin?"

"Kızların davranışı boykot sırasında Canımız Peygamberimiz ve arkadaşlarına yardım eden bir sahabiyi anımsattı bana."

"Yaaa! O zaman hiç vakit kaybetmeyeyim."

Hemen dedemi aradım. Selamlaştıktan sonra yarışmayı anlattım. Annemin dediklerini de eklemeyi unutmadım. Dedem kabul etti. Akşam her şeyi hazırla, herkesi de çağır, dedi.

Tüm kuzenlerime haber ettim. Akşam namazının ardından buluşacaktık. Nihayet vakit geldi.

Görüntülü aramayı başlattık. Dedem kütüphanenin yanındaki tekli koltuğa oturmuş, nenem de hemen yanındaki mindere sırtını dayamıştı. Kandilleri uyandırmışlardı. Ateşin gölgesi duvara yansıyor, sanki dans ediyordu. Dedem boğazını temizleyerek başladı:

"Mekke'nin kalbi Kâbe'nin etrafında atıyordu. Ancak bir gün, Kureyş ileri gelenleri toplandı. Resûlullah'ın (sav) daveti karşısında öfke ve korku büyümüştü. Onlar, Hâşimoğullarını yalnız bırakmak, Resûlullah'ı susturmak için ağır bir karar aldılar: Boykot.

Bir yazıya döküldü bu karar. 'Onlarla alışveriş yapılmayacak, kız alınıp verilmeyecek, hiçbir şekilde ilişki kurulmayacak.' Yazı Kâbe'nin duvarına asıldı. Böylece Mekke'nin kalabalık çarşısına bir ânda sessizlik çöktü. Hâşimoğulları, Şi'b-i Ebî Tâlib denilen dar bir vadiye çekilmek zorunda kaldı.

O günler zordu. Çocukların ağlayışları gece boyunca yankılanıyordu. Açlıktan kısılmış sesler, annelerin gözyaşlarıyla birleşiyordu. Bir hurma çekirdeği günlerce ağızda çiğneniyor, açlık bastırılmaya çalışılıyordu. Kimi zaman yapraklar kaynatılıp çorba niyetine içiliyordu.

İşte bu karanlık günlerde Hakîm ibin Hizam gibi merhametli gönüller vardı. Gizlice yiyecek taşır, devesine yükler, mahalleye ulaştırırdı. Ama her yardım bir cesaret işiydi. Çünkü Ebû Cehil gibi boykotun en hararetli savunucuları, bu yardımları fark eder etmez engellemeye çalışıyordu.

Mekke'nin dar sokaklarında ağır bir sessizlik vardı. Boykot günlerinde Hâşimoğulları'nın evlerine açlık ve yokluk çökmüştü. Çocukların gözleri yorgun, annelerin elleri boştu. İşte o günlerde Hakîm ibni Hizam, kalbinin derinliklerinde bir merhamet ateşi taşıyordu.

Bir gece, devesini yükleyip vadinin yolunu tuttu. Tam mahalleye vardığı sırada Ebû Cehil ortaya çıktı. ‘Demek gizlice Müslimleri doyuruyorsun!’ diyerek öfkeyle bağırdı, yükleri engellemeye kalktı. Oradan geçen Ebu’l Behteri dayanamayarak çıkıştı: ‘Ne diye adama engel oluyorsun? Adam halasına yemek yolluyor. Akrabalık bağını da mı gözetmesin!’ dedi. Ve Ebû Cehil’e yumruk attı.

Hamza (ra) bağrışmaları duyunca sokağın ağzına geldi. Bunu gören Ebû Cehil, birbirlerine düştüler demesinler diye sessizce oradan uzaklaştı. Hakîm deveyi sokağa saldı. Karanlıkta sessiz sessiz sokağa giren deve ve üzerindeki erzak yüzleri güldürdü.

Boykotun karanlık günlerinde, Hakîm ibni Hizam’ın bu iyiliği, açlıktan kıvranan mahalleye bir nefes olmuştu. İnsanlar onun adını hayırla andılar. O ise sessizce geri dönüp devesini çözdü, yeni bir yük hazırlamaya koyuldu…”

Dedem cümlesini bitirip aramayı sonlandırdı. Ben oturduğum yerden kalkamadım. Kendimi gecenin karanlığında, o mahallenin bir köşesinde sandım. Önümde sakin adımlarla yürüyen deveye bakıyordum. Müslimlerin gözünü aydınlatan umudu görmek için bekliyordum…

YAZAR: ZEYNEP BAYANCUK TASARIM: ZÜLEYHA SAVĞA

BU HANGİ DEYİM?

AKVARYUMU RENKLENDİR, BALIKLARI YAPIŞTIR!

Akvaryumu istediğin renkte boya.
Ekteki çıkartmalarla akvaryumu süsle.

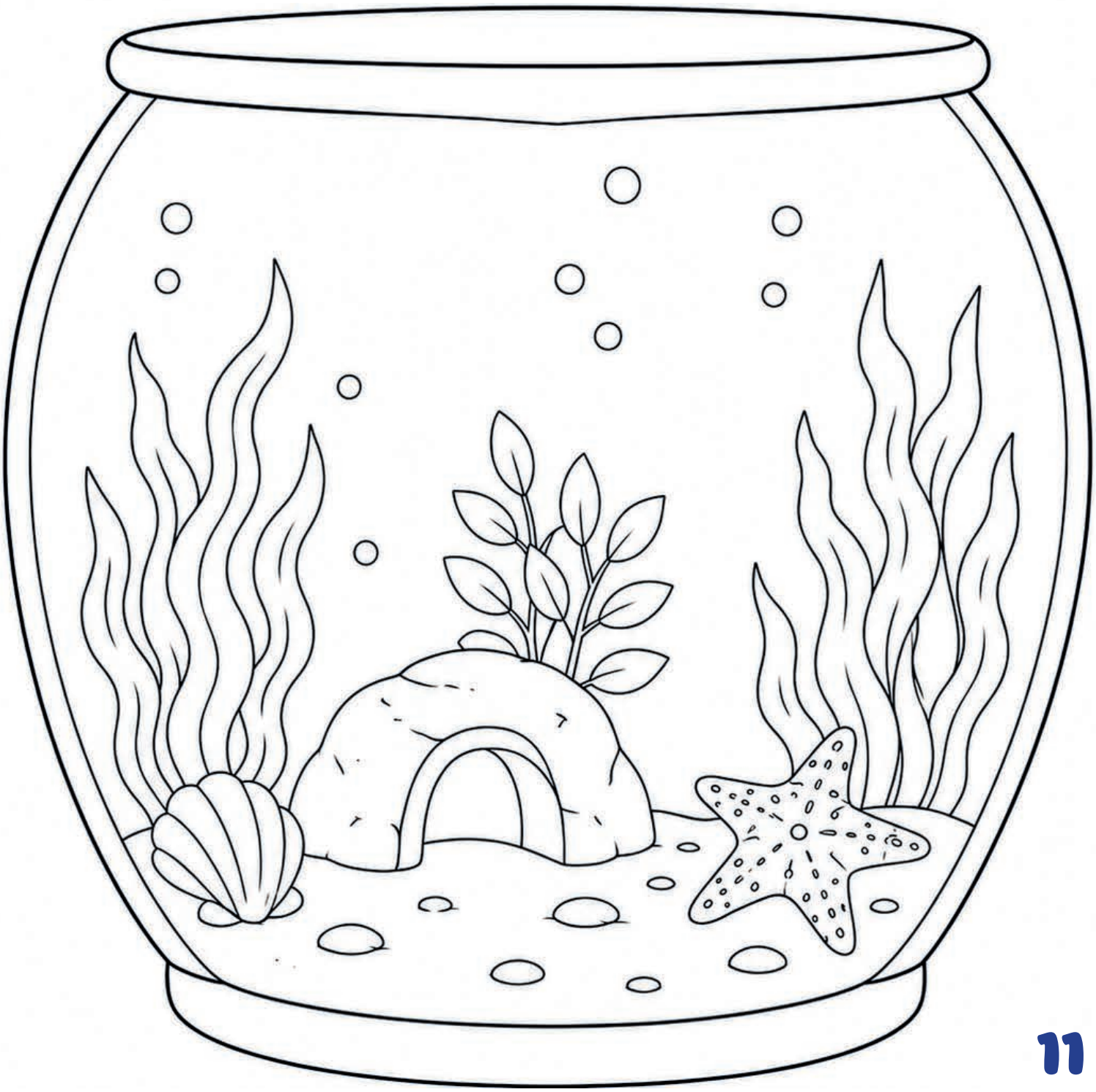

ETİMOLOJİ
HEDİYE

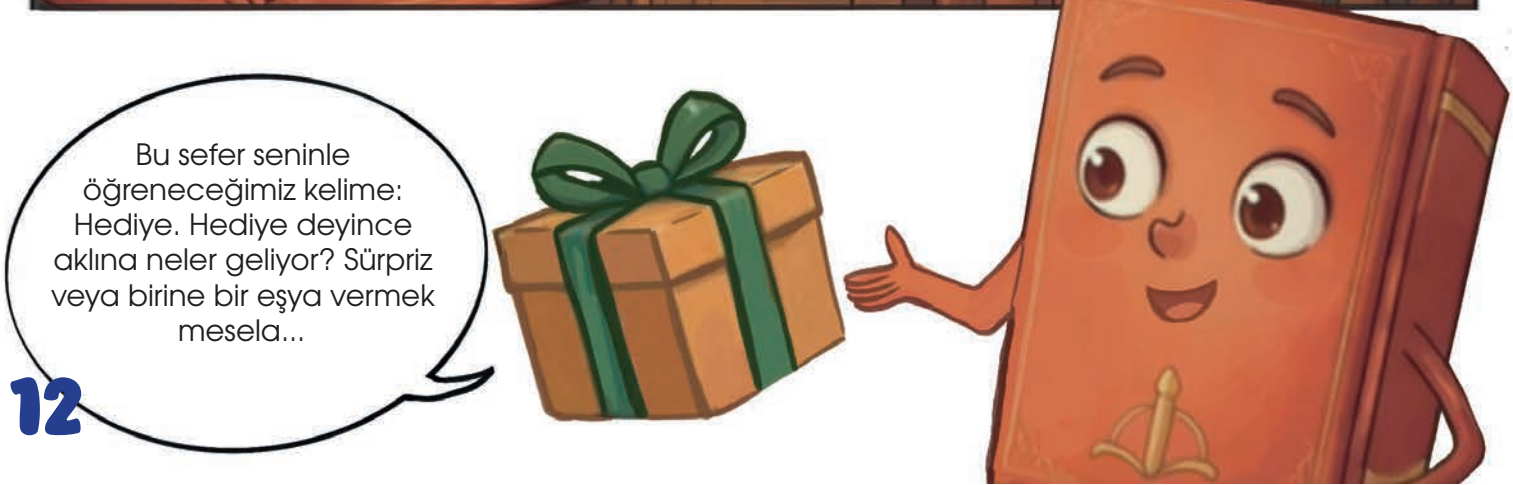

Ama eskiden daha farklı bir anlamda kullanılıyordu.

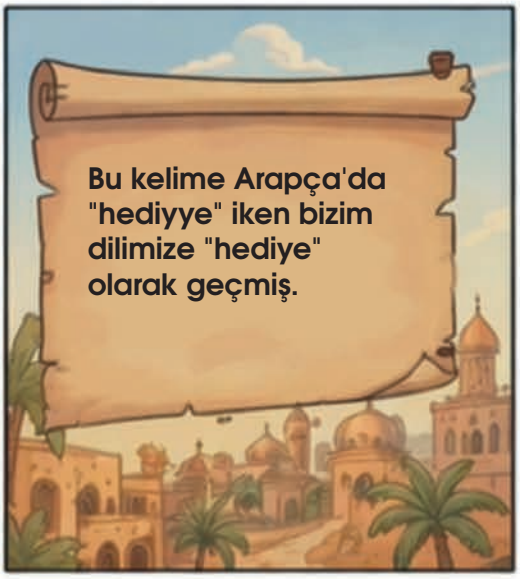
Bu kelime Arapça'da "hediyye" iken bizim dilimize "hediye" olarak geçmiş.

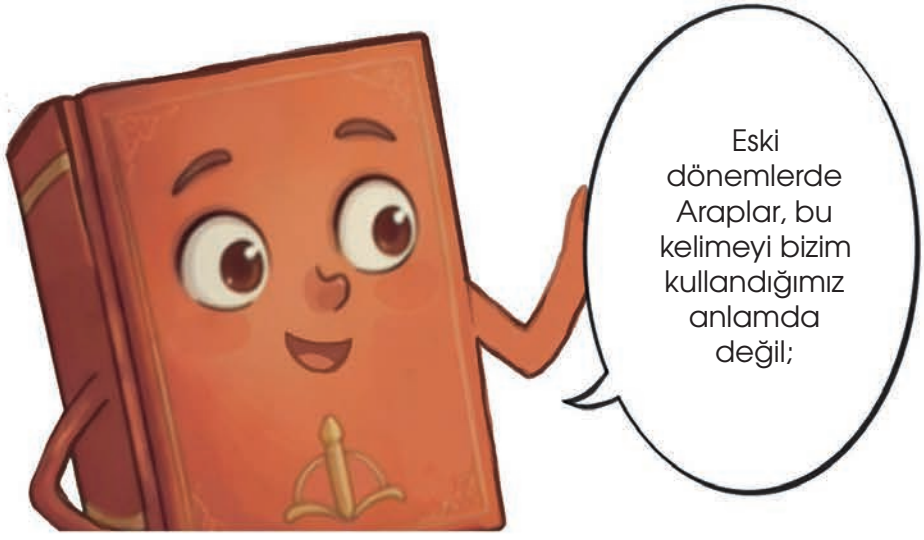
Eski dönemlerde Araplar, bu kelimeyi bizim kullandığımız anlamda değil;

doğru yolu göstermek,

birini güzel bir yola yönlendirmek

ve ona iyilik yapmak anlamlarında kullanırlarmış.

Ne kadar ilginç değil mi?

Aslında bunun bizim bildiğimiz ve kullandığımız "hediye" anlamıyla da bir ilgisi var.

Düşün mesela; biz birine bir eşyamızı verdiğimizde onu mutlu etmiş ve iyilik yapmış oluyoruz, değil mi? İyilik yaptığımızda da onun kalbini sevgiye yönlendirdiğimiz için aslında doğruya iletmiş oluyoruz. Bu da başlı başına bir iyilik!

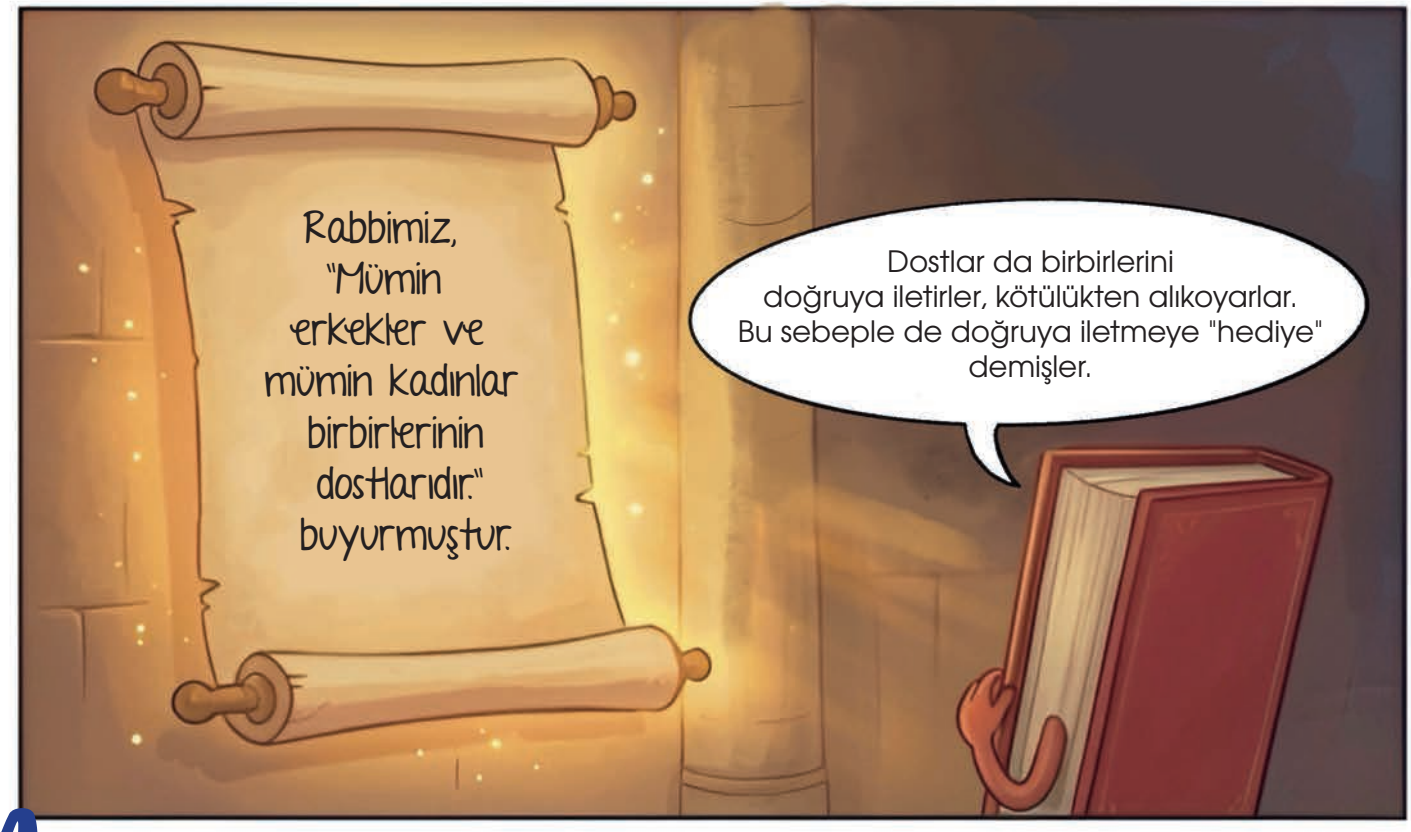
Rabbimiz, "Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin dostlarıdır." buyurmuştur.
Dostlar da birbirlerini doğruya iletirler, kötülükten alıkoyarlar. Bu sebeple de doğruya iletmeye "hediye" demişler.

Öyleyse artık birine hediye verdiğimizde; ona iyilik yaptığımızı, kalbini doğruya yönlendirdiğimizi ve en önemlisi Rabbimizin emrini yerine getirdiğimizi unutmayacağız.

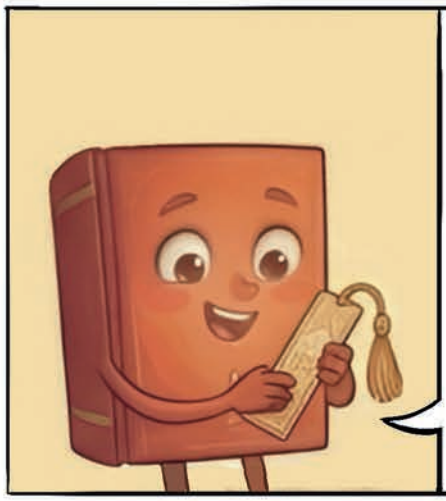

Elimizden geldiği kadar da Müslim kardeşlerimize hediyelerde bulunacağız. Bunu yaparken de en değerli olan eşyalarımızı, en sevdiklerimizi vermeye özen göstereceğiz.

YAZARLIK ATÖLYESİ: MELİS AYDIN TASARIM: ZÜLEYHA SAVĞA

Karton Tüplerle Çiçekli Süs Yapalım

Evdeki karton tüplerle harika bir çiçekli süs yapmaya ne dersiniz?
Geri dönüştür, odanı renklendir!

Malzemeler

- Karton tüpler
- Makas
- Beyaz yapıştırıcı
- Akrilik boya
- Fırça
- Jüt ip
- Ahşap boncuklar
- Doğadan küçük bir dal

Yapılışı

1. Karton tüpleri eşit halkalar hâlinde kesin.

2. Halkaları istediğiniz renklerde boyayın ve kurumasını bekleyin.

3. Beş halkayı yapıştırarak çiçek şeklini oluşturun. Ortaya bir boncuk yapıştırın.

4. Yeşil boyadığınız halkaları yapıştırarak yaprak şeklini oluşturun.

5. Jüt ipini dilediğiniz uzunluklarda keselim. Boncukları ipe geçirin.

6. İpleri dal parçasına bağlayın. Veee hazıır.

HAYVANLAR ÂLEMİ

DENİZ EJDERHASI

Selam arkadaşım! Ben bir Deniz Ejderhası. Ama dur, hemen aklına o devasa, ağzından ateş püskürten ejderhalar gelmesin. Ben onlardan çok farklıyım, daha çok bir denizaltı ormanının sakini gibiyim.

EVİM NERESİ?

Benim asıl yuvam, Avustralya'nın serin ve berrak sularıdır. Özellikle kıyı şeridindeki kayalık resifleri ve deniz çayırlarını çok severim. Orada kendimi tıpkı yatağında uzanan bir çocuk gibi huzurlu hissederim. Okyanusun bu özel köşesi, benim gibi hassas canlılar için hem korunaklı bir sığınak hem de uçsuz bucaksız bir oyun alanıdır.

AVUSTRALYA KIYILARI

BAŞTAN AŞAĞI BİR TASARIM HARİKASIYIM!

Vücuduma biraz daha yakından bakmaya ne dersin? Dışarıdan yumuşak görünsem de, derimin hemen altında beni bir zırh gibi koruyan kemiksi halkalar vardır; yani aslında oldukça dayanıklıyım!

Gözlerim ise birbirinden bağımsız hareket edebilir. Bu sayede bir gözümle önümdeki yeme bakarken, diğeriyle arkamdan gelen bir tehlike olup olmadığını kontrol edebilirim.

Biliyor musun? Benim dişlerim yok!

Peki nasıl avlanıyorum dersin? Bununla ilgili sırrımı birazdan açıklayacağım! Heyecanla okumaya devam et!

GÖRÜNMEZLİK USTASIYIM!

Vücudumun her yanından sarkan yaprağa benzer uzantılarım var. Bu yüzden beni görenler, çoğu zaman bir deniz yosunu parçası sanıp geçiyorlar. Ama dikkatli bakarsan, yosunların arasında süzülen bir ejderha görebilirsin!

Aslında bu benim en büyük numaram, böylece avcılarımdan harika bir şekilde saklanıyorum.

SOFRAMDA NELER VAR?

Dişlerim olmadığını söylemiştim, değil mi? Ama bu benim çok iyi bir avcı olmama engel değil!

Uzun, pipete benzeyen burnumla suyun içindeki minicik karidesleri ve planktonları âdeta bir elektrikli süpürge gibi hüüüp diye içime çekerim.

Hareketlerim çok yavaştır ama avıma yaklaştığımda o kadar hızlı bir vakumlama yaparım ki, ne olduğunu bile anlamazlar!

BABAMIN SEVGİ DOLU KESESİ !

Bizim ailemizde işler biraz farklı yürüyor ve bu yönümüzle doğanın en şaşırtıcı canlılarından biriyiz.

Annem yumurtalarını dikkatlice babamın kuyruğunun altındaki "kuluçka yaması" denilen özel bölgeye yerleştirir.

Babam da o yumurtaları haftalarca tıpkı değerli bir hazine gibi yanında taşır ve onları her türlü tehlikeden korur.

Minik kardeşlerim yumurtadan çıkana kadar babam, onlara en güvenli yuvayı sunar.

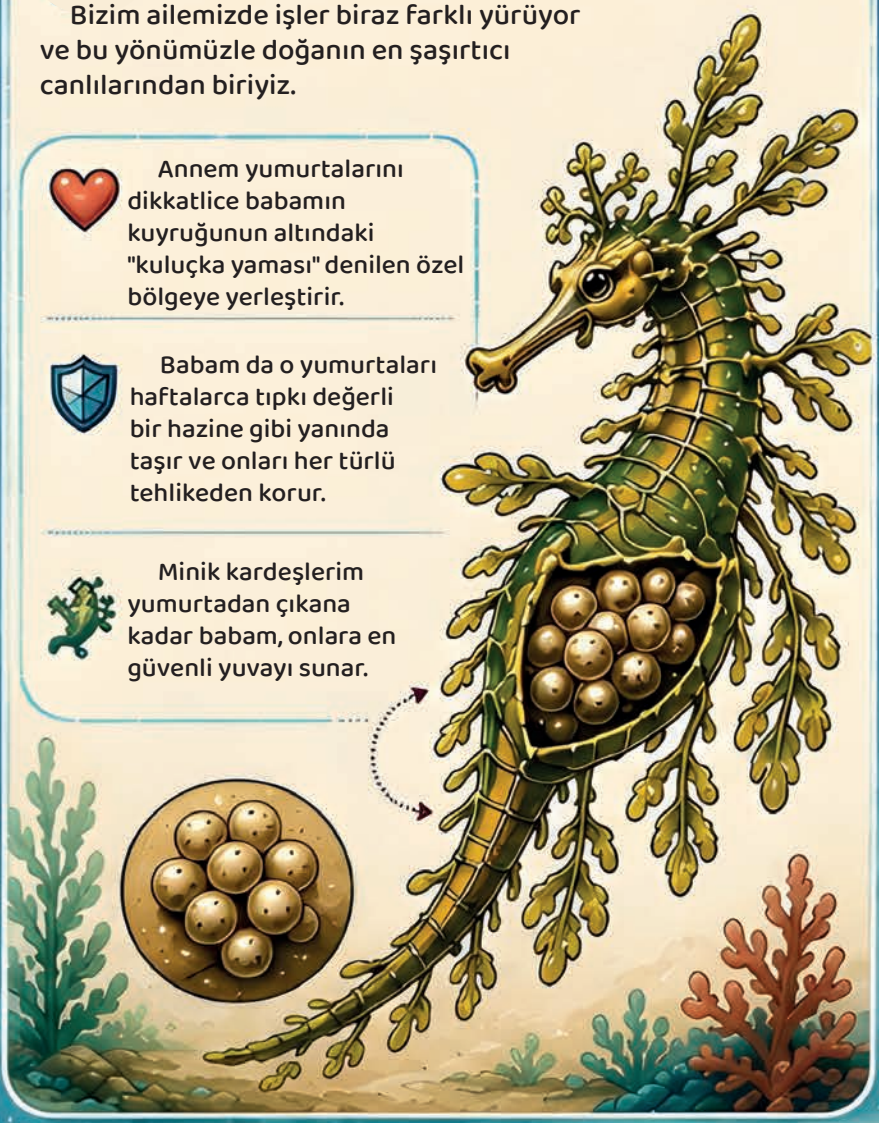

OKYANUSUN KÜÇÜK BEKÇİSİYİM !

"Bu devasa okyanusta ne gibi bir görevim olduğunu merak etmiş olabilirsin!"

Aslında ben çok önemli bir dengenin parçasıyım. Sudan beslenirken küçük canlıların sayısını dengede tutarım.

Eğer ben bir bölgede mutlu mesut yaşıyorsam, oradaki su temiz ve hayat doludur demektir.

Bilim insanları beni takip ederek denizlerimizin ne kadar sağlıklı olduğunu anlarlar. Yani ben, temiz denizlerin sessiz bir bekçisiyim!

KÜÇÜCÜK BİR MUCİZE: TEFEKKÜR VAKTİ !

Bana baktığında, her bir ayrıntımın ne kadar ince düşünülmüş olduğunu görebilirsin.

Denizin derinliklerinde, kimse beni görmese bile, kusursuz bir uyum içinde yaşamaya devam ediyorum.

Rabbimiz, küçücük bir deniz canlısını bile bu kadar özenle süslemiş!

Doğadaki her varlık ne kadar değerli öyle değil mi? Bazen durup sadece bir yosun tanesine ya da süzülen bir balığa bakmak, Rabbimizin mükemmel yaratmasını fark etmemiz için yeterli!

Şimdi yavaşça suyun yüzeyine çıkma ve veda etme vakti...

Maviliklerin arasından sana ve tüm arkadaşlarına selam yolluyorum.
Allah'a emanet ol arkadaşım!

YAZAR: ÇİĞDEM YİĞİT TASARIM: AYŞEGÜL AĞDOĞAN

SAKLANAN DENİZ EJDERHALARINI BUL!

Deniz ejderhaları çok iyi saklanır! Yapraklara, yosunlara ve mercanlara benzeyerek kendilerini gizlerler.

Gözlerini iyi aç ve saklanan 12 ejderhayı bul!

Aaa!..
Dur bakalım, ne yapıyorsun sen?
Su içiyorum, anne.

Ama çok soğuk.
Dışarısı da çok sıcak.

Ver bakayım onu hasta olacaksın. Bademciklerin şişecek!

Bademciklerin şişeceeekkkk!!!
Biri bizden mi bahsetti?

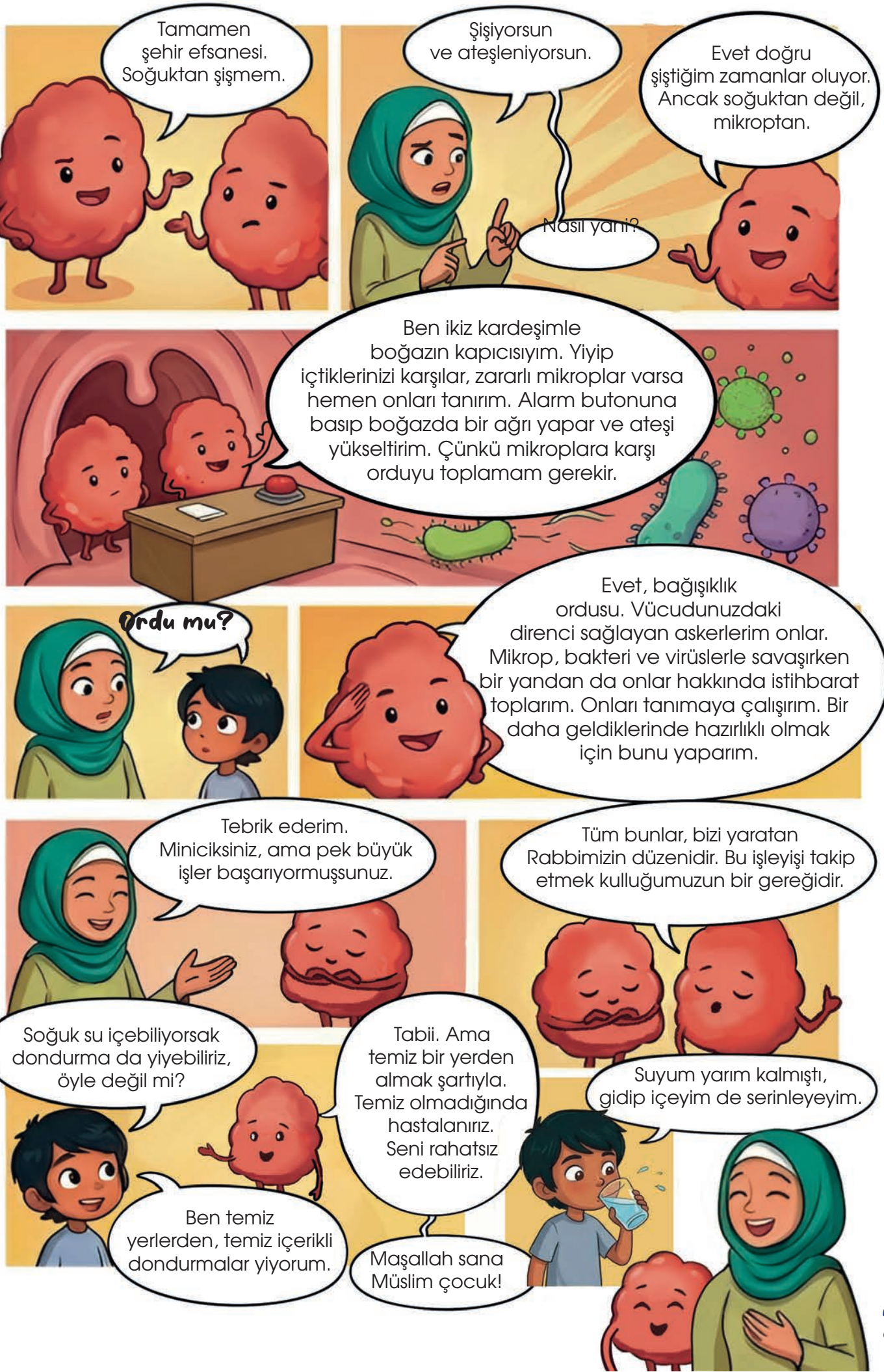
Tamamen şehir efsanesi. Soğuktan şişmem.
Şişiyorsun ve ateşleniyorsun.
Evet doğru şiştiğim zamanlar oluyor. Ancak soğuktan değil, mikroptan.
Nasıl yani?
Ben ikiz kardeşimle boğazın kapıcısıyım. Yiyip içtiklerinizi karşılar, zararlı mikroplar varsa hemen onları tanırım. Alarm butonuna basıp boğazda bir ağrı yapar ve ateşi yükseltirim. Çünkü mikroplara karşı orduyu toplamam gerekir.
Ordu mu?
Evet, bağışıklık ordusu. Vücudunuzdaki direnci sağlayan askerlerim onlar. Mikrop, bakteri ve virüslerle savaşırken bir yandan da onlar hakkında istihbarat toplarım. Onları tanımaya çalışırım. Bir daha geldiklerinde hazırlıklı olmak için bunu yaparım.
Tebrik ederim. Miniciksiniz, ama pek büyük işler başarıyormuşsunuz.
Tüm bunlar, bizi yaratan Rabbimizin düzenidir. Bu işleyişi takip etmek kulluğumuzun bir gereğidir.
Soğuk su içebiliyorsak dondurma da yiyebiliriz, öyle değil mi?
Tabii. Ama temiz bir yerden almak şartıyla. Temiz olmadığında hastalanırız. Seni rahatsız edebiliriz.
Suyum yarım kalmıştı, gidip içeyim de serinleyeyim.
Ben temiz yerlerden, temiz içerikli dondurmalar yiyorum.
Maşallah sana Müslim çocuk!

ASTRO TEVHİD

NEDEN GÖKYÜZÜ DÜŞMÜYOR?

Evet, Sevgili Astrotevhid Okuyucusu,
Bu ay hep birlikte beyin fırtınası yapacağız, hazır mısıın?
Hiç gökyüzü neden yere düşmüyor diye düşündün mü?
Bence düşünmüşsündür ama eğer düşünmediysen sakın endişelenme, çünkü bu ay beraber düşüneceğiz.

Bulutlar, Güneş, yıldızlar… Hepsi başımızın üzerinde duruyor. Ama ne bir direk var ne de onları tutan görünür bir ip. Peki, bu nasıl oluyor?

Aslında gökyüzündeki her şey bir düzen içinde hareket ediyor. Dünya, Güneş'in etrafında dönüyor. Ay, Dünya'nın etrafında dönüyor. Hiçbiri birbirine çarpmıyor, hiçbiri yere düşmüyor. Çünkü hepsini dengede tutan bir sistem var.

Bilim insanları, buna "yerçekimi" diyor. Yani her şey birbirini çekiyor ve bu çekim sayesinde düzen korunuyor. Ama burada asıl düşünmemiz gereken şey şudur:

Bu mükemmel sistemi kim kurdu?

Bir topu havaya attığımızda yere düşüyor. Çünkü onu tutan bir şey yok.
Ama milyonlarca ton ağırlığındaki gezegenler boşlukta durabiliyor. Bu, sıradan bir şey mi?

Kur’ân-ı Kerim’de de bu durum çok güzel bir benzetmeyle anlatılıyor. Allah (cc), Enbiyâ 23. ayette şöyle buyuruyor:

“Gökyüzünü (üzerlerine düşmesin diye) korunmuş bir tavan yaptık.
Onlar, O’nun ayetlerinden yüz çevirmişlerdir.”

Düşünsene, bir evin tavanı olmasa içinde rahatça yaşayabilir miydik?
Tavan bizi dış etkilerden koruyor, düzeni sağlıyor. İşte gökyüzü de âdeta yeryüzünün tavanı gibidir. Ama öyle bir tavan ki ne evlerimizin tavanları gibi direği var ne de kolonları… Buna rağmen dimdik ayakta duruyor.

Güneş, her gün tam zamanında doğuyor.

Gece olunca yıldızlar ortaya çıkıyor.

Mevsimler bile hiç şaşmadan değişiyor.

Tüm bunlar bize şunu gösteriyor: **Bu evrende hiçbir şey başıboş değildir.**

Gökyüzü düşmez…
Çünkü onu ayakta tutan, her şeyi kusursuzca yaratan ve yöneten, kudret sahibi bir Allah vardır.

Ve biz bundan sonra ne zaman gökyüzüne baksak, aslında sadece mavi bir boşluk değil; büyük bir düzenin, kudretin izlerini ve bu düzeni mükemmel bir şekilde yaratan Rabbimizi görmeliyiz.

MASALCI BULUT

Gülşah Özaydın

Kırık Bir Ekranın Hakikati

Mutfaktaki o müşahhas kuralların ve Koray'ın verimlilik tablolarının arasından sıyrılıp kendilerini Bursa'nın kavurucu ağustos sıcağına attıklarında, Mert'in zihninde hâlâ sabahki o sessiz konuşmanın yankıları vardı. Annesinin bıraktığı not ve babasının bahçedeki sessiz emeği, Mert için sadece birer aile hatırası değil, evrenin işleyişine dair canlı kanıtlardı. Koray ise elindeki dijital not defterine günün rotasını işlemiş, her zamanki o gergin ama disiplinli tavrıyla "zaman yönetimi" nutuklarına başlamıştı.

Setbaşı Köprüsü'ne vardıklarında mahalleden arkadaşları Selim de onlara katıldı. Selim, lüks markaların logolarıyla süslü tişörtü ve elinden düşürmediği son model telefonuyla Mert'in tam zıt kutbunu temsil ediyordu. Onları bir araya getiren sebep, lise projesi kapsamında düzenlenen kütüphane yardım kampanyasıydı. Ancak her birinin bu yola çıkış amacı bambaşkaydı.

Bursa'da ağustos, asfaltın bir serap gibi titrediği, havada taze şeftali kokusuyla karışık yoğun bir nemin asılı kaldığı o kavurucu günlerle gelmişti. Heykel'deki tarihî binaların taşları güneşin altında iyice ısınmış, modern binaların devasa klima üniteleri ise dışarıya hırıltılı bir sıcaklık pompalıyordu.

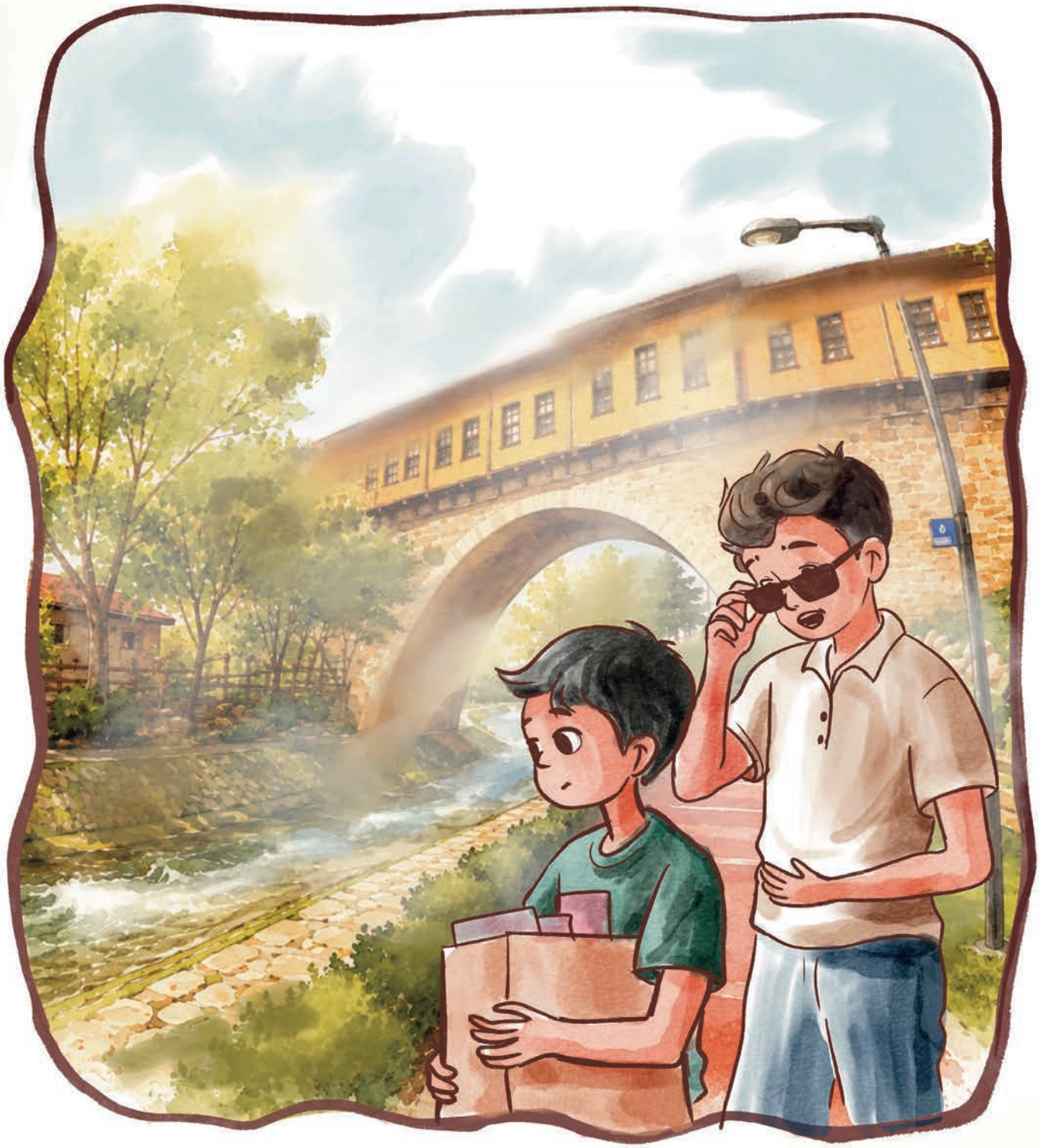

İnsanlar, akıllı saatlerinin "aşırı sıcak uyarısı"na uyarak gölgeliklere sığınırken sokağın köşesinde güneş enerjisiyle çalışan dijital bir tabela, sıcaklığın 35 derece olduğunu münhasır bir kararlılıkla yanıp sönerek hatırlatıyordu.

"Hâlâ anlamıyorum Mert!" dedi Selim, elindeki lüks güneş gözlüğünü düzeltirken. "Şu hâline bak! Ekranı tuz buz olmuş bir telefonla geziyorsun, karizman yerlerde. Oysa o kütüphane projesine bağışladığın parayla telefonunu en üst modele yükseltebilirdin. Bu devirde insanın kendine münhasır bir alanı, kendine özel zevkleri olmalı. Sen ise resmen sosyal manada bir intihar ediyorsun."

Mert, koltuğunun altına sıkıştırdığı ağır kitap kolisini düzeltirken duraksadı. Köprünün altından akan derenin serinliği, yukarıdaki kızgın güneşle amansız bir mücadele içindeydi. Sokağın kenarında, sıcaktan dili dışarıda kalmış bir sokak köpeği, bir dükkânın kepenginden sızan klimanın zayıf serinliğine sığınmıştı.

“Mesele sadece bir ekran değil Selim.” dedi Mert, bakışlarını sokağın sonundaki tarihî minareye çevirerek. “Bak, şu ân hava o kadar sıcak ki köprünün demir parmaklıkları bile 'termal genleşme' ile uzuyor. Maddeler ısı karşısında moleküllerini birbirinden uzaklaştırır. Ama bazı bağlar vardır ki hiçbir ısı onları genleştiremez veya koparamaz.”

Koray, elindeki sensörle ortam nemini ölçerken başını kaldırdı. “Fiziksel olarak Selim'in bir dayanağı var Mert. Ama senin bahsettiğin o bağın bilimsel bir karşılığı var mı?”

“Var Koray.” dedi Mert gülümseyerek. “Kuantum dolanıklık. İki atom altı parçacık bir kez birbirine bağlandığında, aralarına galaksiler girse bile, biri döndüğünde diğeri de aynı ânda tepki verir. Arada kablo yok, sinyal yok; sadece sarsılmaz bir bağ var. Benim kalbim de onun (sav) sevgisiyle dolandığında artık dışarıdaki 35 derece sıcaklık ya da telefonumun kırık ekranı önemsiz kalıyor.”

Selim alaycı bir tavırla araya girdi: “Yani o kolileri taşırken yorulmuyor musun? Bu sıcakta kendini adamak rasyonel mi?”

“Yoruluyorum elbet.” dedi Mert, sesi her zamankinden daha kararlı çıkarak. “Ama onun (sav), 'İnsanların en hayırlısı, onlara faydalı olandır.' düsturuyla hareket ettiğimde, o yorgunluk bir şifaya dönüşüyor. Ben bu parayı ve zamanı kendime münhasır saklasaydım, belki ekranım pürüzsüz olurdu ama gönlümün ekranı kararacaktı. Kuantum dolanıklığı gibi, onun sevgisine bağlandığın ân, fiziksel mesafeler ve maddiyat anlamını yitiriyor. Ben bu kırık ekranla gezerken aslında en büyük özgürlüğü yaşıyorum, çünkü artık eşyaların kölesi değilim.”

O sırada sokağın ortasından geçen hızlı tramvayın rayları, sıcaklığın etkisiyle milimetrik olarak uzamış, aradaki boşlukları kapatmıştı. Mert bunu göstererek devam etti: "Raylar bile ısındıkça birbirine yaklaşır Selim. Ben de bu zorlukta ter döktükçe, asıl kaynağımla aramdaki boşluğu kapatıyorum. Kendimi ona (sav) adadığımda, aslında bu yakıcı sıcağın ortasında, ruhumun baharını inşa ediyorum."

Selim, Mert'in o ağır koliyi sanki dünyanın en kıymetli hazinesini taşıyormuş gibi kucaklamasına ve yüzündeki o sarsılmaz huzura baktı. Bursa'nın bu dijital pusla kaplı yaz gününde, en büyük teknolojinin aslında "sevgiyle kurulan bir bağ" olduğunu; gerçek serinliğin ise klimada değil, bir "adanmışlıkta" saklı olduğunu ilk kez o ân hissetti. Mert haklıydı; bazı sistemler sayılarla ölçülemezdi, onlar sadece hissedilirdi.

"BEN SİZE YAKINIM!"

Kendinizi yalnız hissettiğiniz zamanlar oldu mu? Kabuğunuza çekildiğiniz, kimsenin sizi anlamadığını düşündüğünüz, kalbinizin içi hüzünle dolup taşarken kelimelerin boğazınıza düğümlendiği, koskoca dünyaya sığmadığınızı sandığınız zamanlar... Benim de böyle hissettiğim bir dönem vardı, ta ki KALBİME ŞİFA olan biricik Yaratıcımızın sadra şifa o muazzam ayetine denk gelene dek...

Mayıs ayında yaz melteminin semayı kapladığı, bir günün daha sona erdiğini haber veren alametiyle, Güneşin turuncu renginin en muhteşem tonuyla gökyüzüne veda ettiği vakitlerdi; ip, top ve çocuk sesine hasret sokaklar terk edilmiş bir şehri andırıyor, caddeler ve binalar renklerini kaybettikçe umutsuz ve mutsuzluk tüm yeryüzünü kaplıyordu. Uzun zaman olmuştu, balkona çıkıp bu düşüncelere dalalı. Çok değil daha birkaç yıl önce bu sokaklar şen şakrak, çocuk ve kuş sesleri birbirine karışır hâlde etrafa huzur ve neşe saçan atmosfer oksijen gibi solunmaktaydı. Şimdi ise sokakta yalnızca rüzgârlar dolaşıyordu.

İnsanlar neden birbirinden bu kadar uzaklaşmıştı, neler olmuştu böyle? Herkes yakınlığını, sevgisini, saygısını, duygularını yitirmişti. Benim fark ettiklerimi kimse göremiyor muydu? Yoksa kimse bu büyük soruna çözüm bulmakla uğraşmak istemiyorlar mıydı?..

Son zamanlarda içimi saran yalnızlık duygusuyla sokağın sonuna göz attım. İbrahim, Musab, Hanne ve Ravza oradaydı. Ama hepsi yan yana dizilmiş oturuyor, kimse oyun oynamıyordu. Bu işe dur demeye, tekrar eski günlerimizdeki neşemize kavuşmak için bir adım atmaya karar verdim. Topumu, ipimi birkaç tane de kutu oyunumu alıp dışarıya çıktım. Arkadaşlarımın yanlarına gittiğimde hepsinin elinde tablet olduğunu ve bambaşka dünyalara daldıklarını fark ettim.

Selam verdikten sonra, "Bakın, ben neler getirdim! Hadi birlikte oyun oynayalım, tıpkı eski günlerdeki gibi!" dedim elimdekileri göstererek.

Kısa bir bakışın ardından, "Şimdi olmaz, şu ân çok önemli bir yarıştayız." dediler. Bir süre daha onları izledikten sonra apartmana döndüm. Merdivenleri çıkarken kalbimi derin bir hüzün ve yalnızlık kapladı. Odama geçip yatağımda oturduğum esnada kulağıma hoş bir nağme dokundu, huzur vericiydi.

Dedem önce Kur'ân okuyor, ardından Türkçe çevirisini yapıyordu. Salona iyice yaklaştım, bu esnada okunan ayet dikkatimi çekmişti.

Kalbim hareketlendi, gözlerim doldu, yüzüme ânsızın bir tebessüm yayıldı. "Ben onlara yakınım." Ne güzel bir haber ne müthiş teselliydi bu böyle. Kimsenin kimseye yakın olmadığı, aynı masada herkesin ellerindeki cihazlarla bambaşka diyarlarda olduğu bir çağda kimse kimseye yakın hissetmiyordu.

"Kullarım sana benden soracak olurlarsa şüphesiz ki ben onlara yakınım. Dua edenin duasına icabet ederim..." (2/Bakara, 186)

Ama işte Yüce Yaradan 1400 yıl öncesinden müjdeliyordu, "Ben size yakınım." diyordu. O'nun (cc) yakın olduğu insan nasıl kendini yalnız hissedebilirdi ki! O'nun (cc) yakınlığıyla dolup taşan kalp hüzne boğulur muydu hiç! Elbette ki hayır...

İnsanlardan uzaklaşsan bile, anlaşılmasan bile, içindeki kırıkları kimse fark etmese bile... Allah (cc) her daim kullarına yakın olandı.

Odama geçip dua ettim; kendim, kardeşlerim ve içinde bulunduğum toplum için Rabbimden yine birlik olabilmeyi istedim. Birlik olabilmeyi; önce kendisine, sonra insanlara yakın olabilmeyi istedim...

"Allah'ım, insanlar birbirinden neden bu kadar uzaklaştı, kalpler yönünü ve yaratılış gayesini şaşırdı, yakınlığı hissedemez oldu, her şeye yabancılaştı; bilmiyorum. Sen El-Karîb'sin, kullarına en yakın olansın; beni, ailemi, kardeşlerimi ve toplumumuzu ıslah et. Bizleri senin (cc) yakınlığın ve birbirimizin yakınlığıyla rızıklandır. Bizlere yakınlığını unutturma..."

İçim huzurla dolmuş, hissettiğim yalnızlık azalmıştı; aradığımı bulmuştum ve şunu fark etmiştim:

Bazen insanı iyileştiren şey, bütün dünyanın onu anlaması değildi. Kendini, seni herkesten daha iyi bilen Rabbine anlatabilmekti. Ben bunu anlamıştım ama sadece anlamakla kalmayacak, kardeşlerim ve toplumun da anlayabilmesi için her fırsat ve ortamda anlatacaktım. Değişimimiz hem bireysel hem de toplumsal olacaktı, ben de bu dönüşümün bir parçası olarak ümmete faydalı bir birey olmak için çabalayacaktım...

Dedesi gülümsedi ve cebinden küçük bir tesbih çıkarıp Ömer'in avucuna bıraktı. "Biliyor musun Yağmur?" dedi. "Canımız Peygamberimiz de (sav) bir zamanlar senin gibi hissetmişti. Vahiy bir süreliğine kesilmiş, sanki gökyüzü sessizliğe bürünmüştü. O da üzülmüş, 'Acaba Rabbim beni bıraktı mı?' diye düşünmüştü."

Yağmur şaşkınlıkla gözlerini açtı: "Peygamberimiz de mi böyle hissetti?"

"Evet," dedi dedesi. "Ama sonra Allah, Güneş'in kuşluk vaktindeki o en parlak ışığı üzerine yemin ederek ona şu muhteşem haberi gönderdi: 'Rabbin seni terk etmedi ve sana darılmadı.' İşte bu ayet, tüm kırgın gönüllere bir şifa, bir kucaklama gibi geldi."

Yağmur, bu sözleri duyunca göğsündeki o sıkışmanın yavaş yavaş dağıldığını hissetti. Bu durumu yaşayan bir tek kendisi değildi. Dedesi devam etti:

•Allah (cc) bizi her ân görür, duyar ve kalbimizden geçenleri bilir.

•Gece, nasıl yerini sabahın aydınlığına bırakıyorsa içindeki sıkıntı da yerini huzura bırakacaktır.

•Elindeki güzellikleri fark ettiğinde kalbindeki boşluklar sevgiyle ve şükürle dolmaya başlar.

O gün namaza giderken Yağmur'un adımları her zamankinden daha hafifti, kalbi sanki kanatlanmış uçuyor gibiydi.

Artık biliyordu: Ne zaman içi daralsa gökyüzüne bakıp o ayeti hatırlayacaktı. Allah onu hiç bırakmamıştı ve asla bırakmayacaktı.

Güneş, Yağmur'un yüzünü ısıtırken o içinden tekrar etti: "Rabbin seni terk etmedi..."

Kıymetli Kardeşim, sen de bazen Yağmur gibi hissedersen sakın ye'se ve kedere düşme. Hemen bir "Elhamdulillah!" de ve Rabbine sığın. Ve sakın unutma, Allah (cc) her zaman seninle!

Rabbin seni terk etmedi ve sen O'na (cc) yöneldikçe de asla terk etmeyecek.

YAZARLIK ATÖLYESİ: BEYZA BAŞER TASARIM: SEMANUR ONAY

DUYGULARIN DÜNYASINDA TEKRAR BULUŞTUK.

Bu sayıda seninle **"Üzüntü"** duygusunu ele alacağız.

Çok sevdiğimiz birini kaybettiğimizde, sevdiğimiz bir eşyamız zarar gördüğünde, arkadaşlarımızdan biri başka şehre taşındığında veya dünya üzerinde zulme uğrayan mazlumları her hatırladığımızda üzgün hissettiğini biliyorum. Böyle durumlarda kalbimizin acıdığını hissetmen çok doğal.

Haydi seninle üzüntü duygusunu beraber keşfedelim. Üzüldüğün bir olayı hatırlamanı istiyorum.

1. Üzüntüyü bir şeye benzetecek olsan neye benzerdi? (Yandaki boşluğa çiz.)

2. Şimdi ona bir isim ver.

3. Bu ..... hangi özellikleri var? (..... olan tüm boşluklara üzüntüne verdiğin adı yazmalısın.)

4. ..... seni başka hangi zamanlarda ziyarete gelir?

5. ..... yanına geldiğinde neler olmuştu?

6. ..... sana neler yaptırmıştı?

7. ..... neler hissettirmişti?

8. ..... sana neler söylemişti?

9. ..... gitmeden önce neler oldu?

10. ..... gitmesi için ne yaptın?

11. ..... gittikten sonra neler oldu?

12. ..... gitmesi sana neler hissettirdi?

13. ..... tekrar yanına geldiğinde ne yapmayı planlıyorsun?

Üzüntü duygusunun seni ne kadar etkilediğini beraber görmüş olduk. Oldukça değerli olan bu duygu, aynı zamanda seni kıymetli bir Müslim yapan en önemli yanlarından biri. Hatta üzüntü Allah (cc) ile yakınlaşmanı sağlayan duygulardan da biridir, Yakub (as) kıssasında olduğu gibi. Üzgün hissettiğin zamanlarda bu duygunu kabul etmeli ve yaşamalısın. Böylece üzüntünün seni yanlış davranışlara götürmesini engelleyebilirsin. Gelecek sayıda başka bir duyguyla görüşmek üzere...

YAZAR: MELEK ŞEREF TASARIM: AYŞEGÜL AĞDOĞAN

AYDIN

Aydın'a Masal Gibi Bir Yolculuk

Es-Selamu Aleykum Sevgili Okurlar,
Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte gökyüzü yavaşça aydınlanırken, zeytin ağaçlarının arasından süzülen güneş ışıkları toprağı altın gibi parlattığı şehre yolculuğa çıkıyoruz. Hazır mısınız?

Hafif bir rüzgâr, mis gibi incir kokularını etrafa yayıyordu. İşte o ân, kendimi sıcacık ve huzur dolu bir şehirde buldum: **Aydın.**

AYDIN

Aydın, Ege Bölgesi'nin en güzel şehirlerinden biridir. Toplam yüz ölçümü 8.117 km'dir. Ege Bölgesi'nin iç kesimlerinde yer alan Aydın; geniş ovaları, dağlık alanları ve sahil şeritleriyle çeşitli coğrafi özelliklere sahiptir.

BEREKETLİ TOPRAKLAR

Tarıma elverişli toprakları ve Akdeniz iklimi, şehrin tarımsal üretim potansiyelini arttırır. Rabbimize ne kadar şükretsek de az. Bu şehrimizde ekinler çok güzel ve sağlıklı büyür. Belki de insanları bu yüzden dinç ve kuvvetlidir.

AYET-İ KERİME

"Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve her meyveden bitirir. Şüphesiz ki düşünen bir toplum için bunda (Allah'ın lütuf ve ihsanına işaret eden) ayet vardır." (16/Nahl, 11)

DOĞA, TARİH VE LEZZET BİR ARADA

Burada doğa, tarih ve lezzet bir arada yaşar. Şehir; yemyeşil zeytinlikleri, geniş tarlaları ve güneşli havasıyla insanın içini ısıtır.
Ayrıca Aydın'ın insanları da sıcacık ve güler yüzlü insanlardır.
Demek ki insan yaşadığı şehrin özelliklerini alıyor.

Nüfus: 1.1148.000 (yaklaşık)

İl Merkezi: Aydın

İlçeler: 17

Ünlü Ürünler: İncir, zeytin, zeytinyağı, pamuk, kestane

Şehrimizde çok eski zamanlardan kalma, âdeta tarih kokan Aphrodisias Antik Kenti gezilecek yerlerdendir.

Taş sütunlar, büyük tiyatrolar ve eski yollar arasında yürürken kendinizi bir tarih kitabında hissedebilirsiniz.

Fakat hava yazın sıcak olduğu için biraz terlemiş olabilirsiniz.

Böyle olduğunda ise biraz daha ilerleyip yolumuzu denize doğru çevirebiliriz. Didim'e doğru yola çıkalım!

Didim; Aydın şehrimizin, deniziyle ve tatil bölgesi olmasıyla ün salmış bir ilçemizdir.

Masmavi denizi ve altın sarısı kumsallarıyla âdeta masallardaki gibidir. Kim burada sabahın erken saatlerinde masmavi güzelim denizde yüzmek istemez ki!

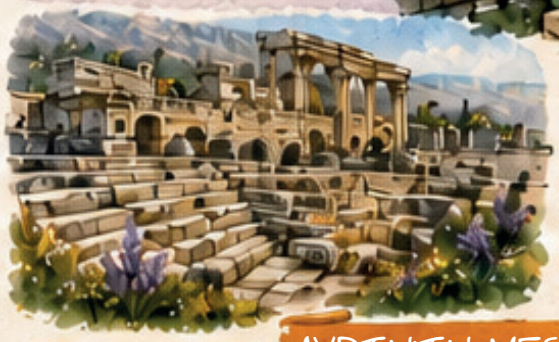

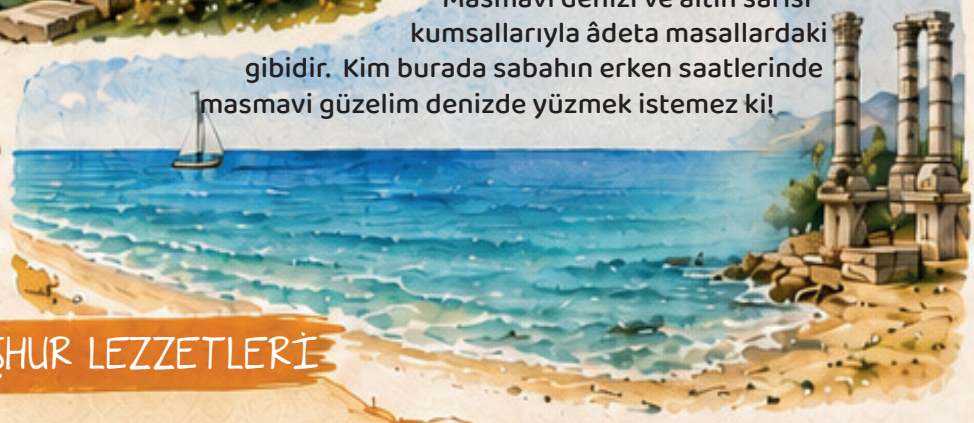

AYDIN'IN MEŞHUR LEZZETLERİ

Didim'de bir deniz havası aldıktan sonra, acıkmış olabilirsiniz.
İşte tam bu sırada sizleri Aydın' ın meşhur lezzetleriyle tanıştırmaktan onur duyarım.

İNCİR

Aydın'ın inciri o kadar tatlı ve yumuşaktır ki... Yerken âdeta bal yiyor gibi hissedersiniz.

ZEYTİN VE ZEYTİNYAĞI

Ayrıca zeytin ve zeytinyağı da bu ilimizde çok doğal ve lezzetlidir.

ÇÖP ŞİŞ

Özellikle çöp şiş, küçük şişlere dizilmiş nefis etleriyle herkesin favorisidir.

KEŞKEK

Bunun yanında keşkek de düğünlerde sıkça yapılan, çok lezzetli bir yemektir.

İNCİR TATLISI

Tatlı olarak ise: Tabii kiii çıtır çıtır incir tatlısını mutlaka denemelisiniz!

GÜN BATIMI KEYFİ: TAVŞANBURNU TABİAT PARKI

Gün boyunca gezip, eğlendikten sonra akşam olduğunda yanınıza incir tatlınızı ve kahvenizi alıp, Güneşin yavaşça batarken, gökyüzünün büründüğü o turuncu ve pembe renklerle olan harika gün batımını izlemek için, manzarası mükemmel olan ve denize bakan Tavşanburnu Tabiat Parkı'na mutlaka uğrayın derim.

TEFEKKÜR SAATİ

Buraya vardığınızda ilk olarak Rabbimizin El Musavvir oluşunu ve bütün bu denize, tepelere ve güzelim güneşin batışına en güzel renkleri verdiğini unutmayalım!

Hatta küçük bir tefekkür saati için tam ideal ortam.

SON SÖZ

Sevgili Okurlar, eğer ki yolunuz Aydın'a düşerse görmekle kalmayın, Rabbimizin bu güzel renklerle ve tarih kokan doğal güzellikleriyle donattığı şehrimizi mutlaka hissedin.

Çünkü Aydın, kalbimizi ısıtan ve Rabbimizin binbir sanatını görebileceğimiz bir tefekkür bahçesidir.

Görüşünceye dek hoşça kalın, Allah'a emanet olun.

YAZARLIK ATÖLYESİ: BEYZA BAŞER TASARIM:AYŞEGÜL AĞDOĞAN

Albert Einstein

YAZAR
DENİZ ALTINTAŞ

TASARIM
AYŞEGÜL AĞDOĞAN

HAYAL GÜCÜ SINIR TANIMAZ!

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuhu Sevgili Arkadaşım,
Bugün seni saçları biraz karışık, hayal gücü oldukça geniş birinin hayatına götüreceğim inşallah:
Albert Einstein (Albırt Aynştayn)

Meraklı Başlangıç: "Neden"

Albert, 1879 yılında Almanya'da doğduğunda kimse onun bir dahi olacağını tahmin etmemişti. Hatta küçükken çok geç konuşmaya başlamasından dolayı ailesi biraz endişeliydi.

Albert 5 yaşındayken babası ona bir pusula hediye etti. Pusulanın iğnesinin hep kuzeyi göstermesi Albert'ı çok şaşırttı. Acaba iğneyi ne hareket ettiriyordu?

Okul Zamanı: "Sıkıcı Derslere Hayır!"

Albert, matematik ve fizikte çok başarılıydı ama o zaman okullar tamamen ezber üzerine eğitim verdiği ve Albert da ezber yapmaktan nefret ettiği için öğretmenleri tarafından başarısız bulunuyordu. Hatta bir öğretmeninin "Senden hiçbir şey olmaz!" diye onu azarladığı bile söylenir.

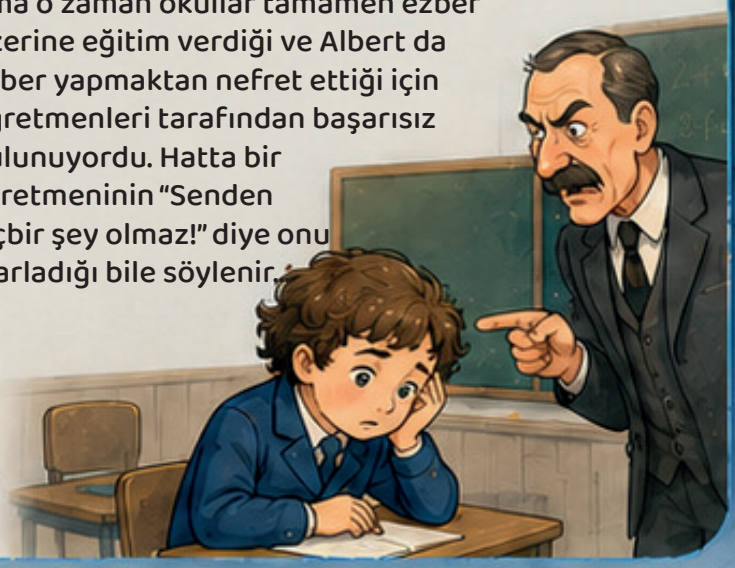

Büyük Keşif: "Hayal Ederek Başla"

Albert, üniversiteyi bitirdikten sonra bir patent ofisinde işe girdi. İşten arta kalan zamanlarında da hayal etmeye ve araştırmaya devam etti.

İlk olarak "Bir ışık demetinin üzerinde yolculuk yapsaydım ne olurdu?" diye düşündü. Bu soru Görelilik Kuramı'nı bulmasına vesile oldu. Yani zaman, evrenin her yerinde aynı değildi. Çizgi filmlerde görmüşsündür belki bir kahraman, süper hızlı hareket ettiğinde çevresindeki her şeyi yavaşlıyormuş gibi görür ya, işte bu, zamanın herkes için aynı akmadığının bir kanıtıdır.

Albert Einstein, aynı zamanda atomun parçalanabilir olduğunu ve ışığın sadece dalga değil, küçük enerji paketleri (fotonlar) gibi davrandığını kanıtladı. (Bu keşfiyle Nobel Ödülü aldı.) Hatta bu buluş sayesinde bugün marketlerdeki otomatik kapılar seni görünce açılıyor.

Bir Buluş Daha: "Gezegenler Dağılmadan Nasıl Dönüyorlar?"

Uzayı kocaman bir çarşaf gibi hayal et. Güneş gibi ağır nesneler bu çarşafın üzerine konduğunda onu bükerler. İşte bu bükme, yerçekimini oluşturur; yani Dünya, Güneş'in açtığı o çukurda bulunduğu için Güneş'in etrafında dönüyor.

YouTube'a uzay bükülmesi deneyi yazarak bunu izleyebilirsin.

Bir de Böyle Düşünelim

Einstein devrim niteliğinde şeyler keşfetmiş. Onun keşiflerini incelediğimizde Allah'ın (cc) her şeyi ne kadar sistematik ve müthiş bir şekilde yarattığını görüyoruz. Fakat ben senin dikkatini başka bir şeye çekmek istiyorum. Farkında mısın, Allah'ın (cc) yarattığı şeylerin varlığını keşfeden insanlara hayran olunup kendilerine Nobel ödülleri verilirken tüm bunları yaratan Rabbe gereken saygıyı ve hayranlığı göstermiyorlar.

Yine zamanın sabit olmadığının teorisi, yani Görelilik Teorisi günümüzde bile insanlarda hayranlık uyandırıyor, ama biliyor musun, Allah (cc) kullarına 1400 sene önce bunun varlığını ayet olarak haber vermiş.

"Rabbinin yanında bir gün sizin saymakta olduğunuz bin sene gibidir." (22/Hac, 47)

Yani Sevgili Arkadaşım, bilime yön veren bir insan da olsan, iman olmadan her şeyi eksik kalıyor.

İman olmadan düşünmek...

İman olmadan buluşlar yapmak...

İman olmadan yaşamak...

Hep eksik.

Sen ne dersin?

MİNİK ELLER MUTFAKTA

Vişneli Tart

Malzemeler

Hamuru için:

125 gr tereyağı
1 adet yumurta
Yarım su bardağı toz şeker
Yarım paket kabartma tozu
2 su bardağı un

Vişne sosu için:

3 su bardağı donuk vişne
1 çay bardağı toz şeker
1 yemek kaşığı nişasta
Yarım çay bardağı soğuk su (60 ml)
1 çay kaşığı tereyağı

Üzeri için:
Pudra şekeri

Tart kalıbı
(24-26 cm)

... tarif

1. Uygun bir tencereye dondurulmuş vişne ve şekeri alıp ara ara karıştırarak pişirelim.

2. Kaseye aldığımız nişastanın üzerine soğuk su ekleyerek karıştıralım. Kaynayan vişnelerin üzerine gezdirerek karıştırmaya devam edelim.

3. Nişasta, sosun kıvamını koyulaştırmaya başlayana kadar yaklaşık 2-3 dk. pişirmeye devam edelim.

4. İçerisine tereyağı ilave ederek karıştıralım ve yağın erimesini sağlayalım.

5. Sos soğurken biz de tart hamurunu hazırlayalım. Bunun için yoğurma kabına tereyağını alalım.

6. Üzerine yumurta, toz şeker, kabartma tozu ekleyelim. Unu da yavaş yavaş ilave ederek hamuru yoğurmaya başlayalım.

7. Ele yapışmayan kıvama gelene kadar unu yavaş yavaş ekleyip hamuru yoğurmaya devam edelim.

8. Hazır olan hamurun üzerini streçleyelim ve 15-20 dk. dinlenmesi için buzdolabına bırakalım.

9. Sürenin sonunda hamuru tezgaha alalım. Bir bıçak yardımıyla hamuru biri büyük biri küçük olmak üzere 2 parçaya ayıralım.

10. Büyük olan hamuru unladığımız tezgaha alalım. Merdane yardımıyla açalım. Hamuru açarken çok az un kullanmanız, açmanızı kolaylaştırır.

11. Hamuru kullanacağımız kap boyutunda açtıktan sonra kabın içerisine yerleştirelim.

12. Tabanına çatal yardımıyla delikler açalım.

... devamı

13 Soğuyan vişneli harcımızı hamurun üzerine boşaltalım. Spatula yardımıyla eşit dağıtalım.

14 Diğer hamuru terar unladığımız tezgaha alalım. Ara ara unlayarak merdaneyle açalım.

15 Açtığımız hamuru rulet yardımıyla şeritler hâlinde keselim.

16 Kestiğimiz şeritleri vişne sosunun üzerine yerleştirelim.

17 Kenarlarda kalan fazla hamurları elimizle koparalım ve kaşık yardımıyla düzeltelim.

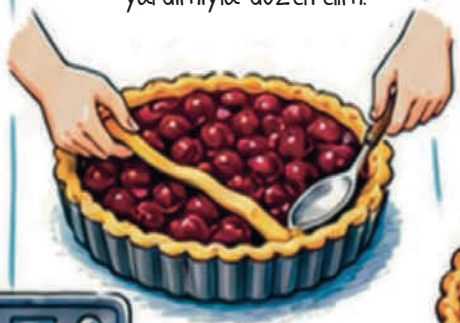

18 Tartımızı önceden ısıtılmış 160 derece fırında, 30-35 dk. pişirelim. Sürenin sonunda fırından aldığımız ve oda ısısına gelen tartın üzerine pudra şekeri serpelim. Dilimleyerek servis edelim.

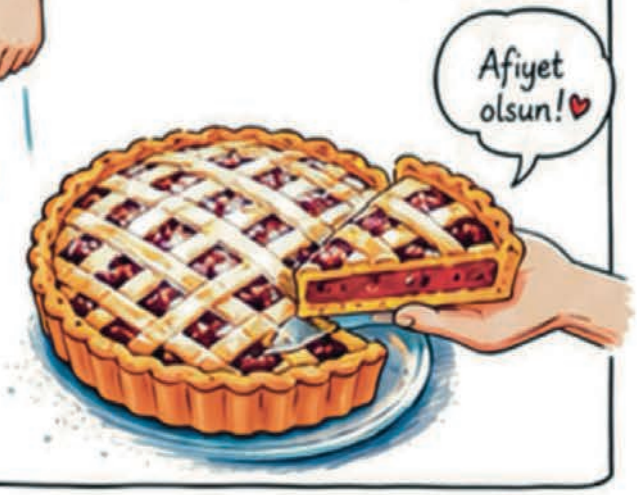

TASARIM: ZÜLEYHA SAVĞA

MERAKLI SORULAR KÖŞESİ

AHTAPOTLARIN NEDEN 3 KALBİ VARDIR?

Ahtapotlar, denizlerin en ilginç canlılarından biridir. Onları özel yapan şeylerden biri de tam 3 kalplerinin olmasıdır! Bu kalplerden ikisi, kanı solungaçlara gönderir ve ahtapotun nefes almasına yardımcı olur. Diğer kalp ise temiz kanı bütün vücuduna pompalar. Böylece ahtapotlar denizin içinde rahatça hareket edebilir.

Bilim insanları, ahtapotların mavi kana sahip olduğunu da keşfetmiştir. Çünkü onların kanında insanlar gibi demir değil, bakır bulunur. Bu özellik, soğuk ve derin denizlerde yaşamalarını kolaylaştırır.

Ayrıca ahtapotlar çok zekidir. Bazıları kavanoz kapağı açabilir, saklanabilir ve tehlike ânında mürekkep püskürterek kaçabilir.

3 KALP NASIL ÇALIŞIR?

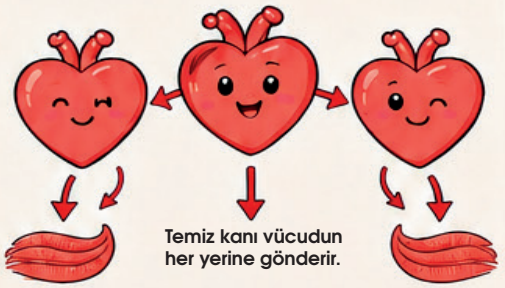

ALLAH'IN HARİKA YARATIŞI

Allah, her canlıyı yaşadığı yere uygun özelliklerle yaratmıştır. Ahtapotun üç kalbi, güçlü kolları ve şaşırtıcı zekâsı da bunun güzel örneklerinden biridir. Denizlerin altında yaşayan bu ilginç canlılar, Allah'ın yaratma sanatının ne kadar büyük ve kusursuz olduğunu bize hatırlatır.

İNSAN BURNU KAÇ FARKLI KOKUYU AYIRT EDEBİLİR?

Burnumuz sandığımızdan çok daha güçlüdür. Bilim insanları, insan burnunun milyarlarca farklı kokuyu ayırt edebileceğini düşünüyor. Çiçek kokusu, yeni pişmiş ekmek, yağmur sonrası toprak kokusu ya da limon gibi farklı kokuları hemen anlayabiliriz. Çünkü burnumuzdaki özel koku hücreleri havadaki kokuları algılar ve bilgiyi beynimize gönderir.

Kokular bazen bize hatıraları da hatırlatır. Mesela bir yemek kokusu bize anneannemizi ya da güzel bir tatili anımsatabilir. Ayrıca burnumuz, kötü kokuları fark ederek bizi bazı tehlikelere karşı da uyarır. Böylece vücudumuz korunmuş olur.

Allah insanı çok özel yaratmıştır. Burnumuzun küçücük yapısına rağmen bu kadar çok kokuyu ayırt edebilmesi gerçekten şaşırtıcıdır. Doğadaki birbirinden güzel kokular da Allah'ın insanlar için yarattığı nimetlerden biridir.

BİLİYOR MUSUN?

Burnumuzdaki koku hücrelerinin sayısı yaklaşık 5-6 milyon kadardır!

KOKU HATIRLATIR

Bazı kokular, bizi geçmişteki güzel anılarımıza götürebilir.

MERAK ETTİĞİN SORULARI SEN DE BİZE SORABİLRİSİN :)

Rabbimizi Tanıyoruz

ER-RAHÎM

Allah'ın merhameti, dilediği kullarına ulaşır.

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuhu Arkadaşlar!
Geçen sayımızda Allah'ın Er-Rahmân ismini öğrenmiştik, hatırlıyor musunuz? Bu sayımızda da Rabbimizin Er-Rahîm ismini tanıyacağız inşallah.
Yolumuz biraz uzun, o yüzden hemen başlayalım.

Er-Rahîm: Yüce Allah'ın Rahmân isminden gelen merhameti dilediği kullarına eriştirmesidir. Biliyor musun; Rabbimizin bu ismi her ân, her saniye bizim üzerimize etki ediyor aslında. Şimdi vereceğim örneklerle sen de bunu çok iyi anlayacaksın:

Bugün sen Allah'ı seviyorsan, İslam'ı yaşıyorsan, bu hayatımıza Allah'ın Er-Rahîm isminin bir yansımasıdır. Allah (cc), bizi yaratıp başıboş bırakmamış, Er-Rahîm ismiyle bizim elimizden tutup bize doğru yolu göstermiştir.

Rabbimiz ne kadar merhametli, değil mi? Eminim, hayatında Allah'ın merhametinden bir sürü örnek bulabilirsin ve sen de ailene, arkadaşlarına merhametle davranabilirsin.

1 **Allah'ın (cc), kullarına yol gösteren kitaplar ve peygamberler göndermesi, onun Er-Rahîm isminin bir sonucudur.**

Çok karmaşık bir oyun parkında olduğunu düşün. Zamanın az kaldı ve çıkışı bulmalısın. Tam panik olmuşken biri yanına gelip elindeki haritayı sana veriyor ve "Şuradan gitmelisin." diyerek sana yardım ediyor. İşte Allah da (cc) bize Kur'ân-ı Kerim'i ve peygamberleri göndererek Er-Rahîm olduğunu gösterir.

2 **Allah'ın (cc) hep açık olan tevbe ve pişmanlık kapısı bize onun Er-Rahîm olduğunu gösterir.**

Kul ne kadar büyük bir hata yaparsa yapsın Allah (cc) onu hemen cezalandırmaz, tevbe etmesini bekler.

Diyelim ki evde annenin koyduğu çok önemli bir kuralı çiğnedin ve annen de bunu gördü, ama sana hemen kızmadı. "Özür dile ve bu hatanı düzelt." diyerek sana rahmetle davrandı. İşte Allah (cc), Er-Rahîm ismiyle kullarına her zaman böyle davranır.

3 **Allah (cc), dünyada herkese rızık verir, ama Er-Rahîm ismiyle sadece müminlere özel bir yardımda bulunur.**

Müminler, dünyada Rabblerini razı etmek için O'nun kurallarına uygun yaşamaya çalışır. Allah da Er-Rahîm ismiyle onların günahlarını affeder ve onlara cennetinde özel ikramlarda bulunur.

4 **Er-Rahîm olan Rabbimiz, yaptığımız minicik amellere bile çok büyük ecirler verir.**

Kardeşine gülümsemek.

Sofrayı toplayarak annene yardım etmek.

Bahçedeki bir çiçeğe su vermek.

Bir sürü bir sürü ECİR

"Merhamet edenlere Rahmân olan (Allah) da merhamet eder. Siz yeryüzündekilere merhamet edin ki, gökteki de size merhamet etsin."
(Ebu Davud, 4941)

YAZAR: DENİZ ALTINTAŞ TASARIM: AYŞEGÜL AĞDOĞAN

Muâz ibni Cebel

Medineli gençlerden biri,
Mekke Dönemi'ni kaçırmış,
Nebi'yi (sav) Hicretten hemen önce tanımış,
İkinci Akabe'de sözleşip şehrine çağırmış.

Gençliğin zirvesinde yaşı on sekiz,
Kanı hızlı akıyor, imanla dolup coşuyor.
Bazı geceler gizlice putlara suikast yapıp,
Öfkeden çıldıran sahiplerine,
"Bu aciz putlara mı ibadet ediyorsunuz?" diye davet yapıyor.

Hicretle beraber çiçek açıyor hayatı,
Resûl'ün (sav) yanından ayrılmayan bir ilim talebesi,
"Gelin, bir saat iman edelim..." çağrısının sahibi,
İman ve ilim amelle birleşince Resûl'den geliyor müjde:
"Muâz ibni Cebel, Kıyamet Günü'nde diriltilecek âlimlerin en önünde!"
İşte böyle bir gençlik bereketlenir,
Gün gelir Peygamber (sav) onu Yemen'e gönderip
Ehl-i Kitab'a davet yapma görevi verir.
Bineğinin yanında yürüyerek onu uğurlar,
Ehl-i Kitap arasında neyle hükmedeceğini sorar.
Şöyle cevaplar Muâz (ra):
"Allah'ın Kitabı ve Peygamber'in sünneti ile hükmederim.
Orada hüküm bulamazsam ilmimle içtihad ederim."
Peygamber bu cevaptan memnun ve razı son bir hatırlatma yapar:
"Kolaylaştırın, zorlaştırmayın; müjdeleyin, nefret ettirmeyin!"

Bu son veda olacak Peygamber (sav) ile,
Vefatından sonra dönecek Muâz (ra) Medine'ye.
Kur'ân'ın öğrenileceği dört sahabiden biri,
Ondan aktarılmış pek çok hadis rivayeti,
Halifeler onu korumak için Medine'den çıkmasını istemeseler de
Cihaddan geri kalmayıp, görmüş birçok cepheyi.
Ömrünün sonunda bulaşıcı bir hastalığa yakalanacak,
Rabbine kavuşma umuduyla acılarına aldırmayıp,
Vücudunda oluşan yaralara muhabbet duyacak.
Öyle bir gençlik yaşamış ki Allah'a (cc) adanmış,
Otuz sekiz yaşında dünyadan ayrılmış!

YAZAR
SULTAN AMED YAŞAR
TASARIM
AYŞEGÜL AĞDOĞAN

DERİNLERİN KÂŞİFLERİ

DALGIÇ ROBOTLAR VE OKYANUS TEKNOLOJİSİ

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullah, Bilim meraklıları için çok güzel bir konumuz var. Hazırsanız nefesinizi sıkı tutun! Çünkü çoook derinlere dalacağız!

Kur'ân-ı Kerim'de denizlerin ne kadar büyük ve derin olduğu sıkça hatırlatılır. İnsanlar yüzyıllar boyunca bu derinliklerin sırlarını merak etti. Günümüzde artık bu âlemleri keşfetmek için ileri teknoloji dalgıç robotlar geliştiriyor.

Denizler dışarıdan sakin görünür, ama aslında altında kocaman bir dünya saklıdır. Üstelik öyle derin yerler var ki oraya Güneş'in ışığı bile ulaşamaz! Peki, insanlar buraları nasıl keşfediyor?

İşte burada devreye süper akıllı dalış robotları giriyor! Bu robotlar, denizlerin en karanlık noktalarına kadar inebiliyor!

Tarama (Sonar) Teknolojisi ile deniz tabanını haritalıyor, özel kameralarla hiç görülmemiş canlıları kaydediyor. Basınca dayanıklı yapıları sayesinde insanın ulaşamayacağı yerlere ulaşabiliyorlar.

Denizlerin Altında İnternet Var!

Bilim insanları, otonom ve uzaktan kumandalı olan bu su altı robotlarını icat ettiler. Bu robotlar derinlere inerek;

Karanlık sularda keşif yapabiliyor,

Özel kameralarla görüntü çekiyor,

Sonar teknolojisiyle denizin altını haritalıyor,

Güçlü sensörleri oldukları için yüksek basınca dayanabiliyorlar.

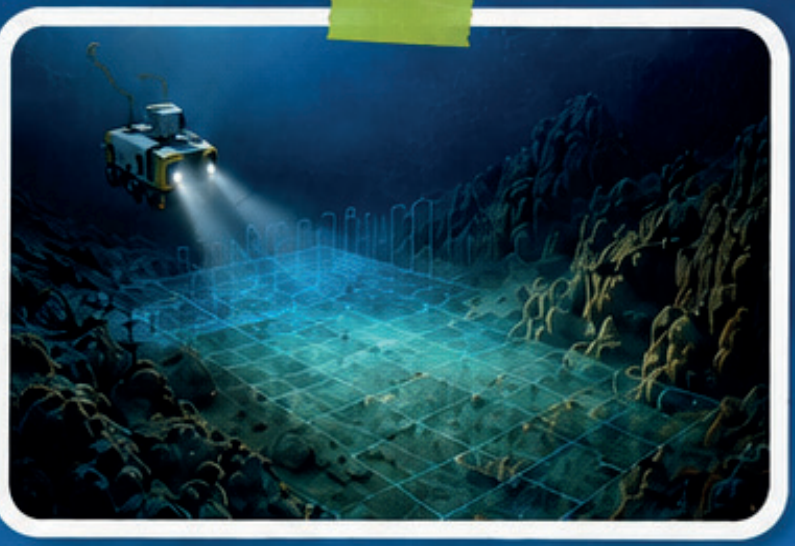

AMA ŞİMDİ EN ŞAŞIRTICI KISMA GELİYORUZ!

Denizin en karanlık yerlerinde bile canlılar yaşıyor! Bazı balıklar kendi ışığını kendisi yakıyor. Evet, yanlış duymadın... Işık yok ama ışık saçan canlılar var!

PEKİ, SENCE BU BİZE NEYİ GÖSTERİYOR?

Allah (cc), denizlerin en derin ve karanlık yerlerinde bile hayat yaratmıştır. Hiçbir yer O'nun ilmi dışında değildir. Biz de yaptığımız robotlarla sadece bu muhteşem yaratılışı biraz daha yakından görmeye çalışıyoruz.

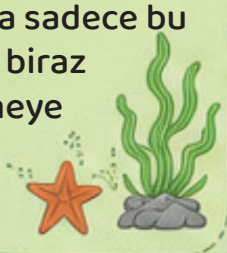

Unutulmamalıdır ki ilim öğrenmek sadece bilgi toplamak değildir... Gördüğümüz her şeyde Allah'ın tecellisini fark etmektir.

Kim bilir, belki bir gün sen de bir kâşif olursun ve kendi robotunla okyanusun derinliklerine yolculuk yaparsın! Acaba Allah'ın (cc) derinlerde saklı tuttuğu daha ne tür canlılar vardır?

SAKLANAN DENİZ EJDERHALARINI BUL!

Deniz ejderhaları çok iyi saklanır! Yapraklara, yosunlara ve mercanlara benzeyerek kendilerini gizlerler.

Gözlerini iyi aç ve saklanan 12 ejderhayı bul!

teuhid

KONYA ŞUBESİ

AÇILDI!

Beyhekim, Ulusal Sk.
No. 117 Selçuklu/KONYA

T: +90 543 225 50 49

E: info@tevhiddergisi.com

ABONELİK İÇİN

tevhiddergisi@gmail.com
www.tevhiddergisi.org
+90 545 762 15 15
tevhidcocukdergisiresmii
TevhidCocukDergs